

اعلامیه مطبوعاتی

آیا کودکان اسیر در زندان‌های اشغال‌گران، کودک‌اند یا مرد؟! (ترجمه)

نهادهای فلسطینی رسیدگی‌کننده به امور اسیران، از جمله «نادی الأسیر» اعلام کرده‌اند که از آغاز جنگ بر غزه، بیش از ۱۶۳۰ کودک از کرانه باختری، شامل قدس، و ده‌ها تن دیگر از غزه، توسط اشغال‌گران بازداشت شده‌اند. آن‌ها اشاره کرده‌اند که یک کودک در زندان مجدو، پس از مواجهه با گرسنگی، سیاست‌های محرومیت و بدرفتاری، به شهادت رسیده است. در حال حاضر ۳۵۰ کودک همچنان در زندان‌های اشغال‌گران نگهداری می‌شوند، که دو دختر نیز در میان آنان است؛ در شرایط سخت که با تمام معیارهای بین‌المللی حفاظت از کودکان در تضاد کامل است. این کودکان با شکنجه، گرسنگی، بی‌توجهی طبی و حتی تعرضات جنسی روبه‌رو هستند، به‌علاوه حبس جمعی و محرومیت از ملاقات.

دهه‌هاست که رژیم غاصب یهود بر اسیران کودک، تخریب جسی و روانی را به‌گونه سیستماتیک اعمال می‌کند؛ کودکانی که همیشه در معرض بیشترین میزان از جنایت‌ها قرار داشته‌اند: از قتل و جرح گرفته تا محرومیت از آموزش و بازداشت‌هایی که ده‌ها هزار کودک را دربر گرفته؛ چه در هنگام یورش‌ها، چه در جریان رویارویی‌ها، چه در ایست‌های بازرسی و جاده‌ها و حتی از درون مدارس. بارها کودکان غزه را در عملیات نظامی به‌عنوان سپر انسانی استفاده کرده‌اند.

مرحله بازجویی یکی از بی‌رحمانه‌ترین مراحل برای کودکان در زندان‌های اشغال‌گران است؛ هدف آن ترساندن، شکستن اراده، و گرفتن اعتراف از کودک است. کودکان ساعت‌ها در اتاق‌های بسته و بدون حضور والدین یا وکیل بازجویی می‌شوند؛ از خواب و استراحت محروم می‌گردند؛ زیر فشارهای مداوم قرار می‌گیرند و این فشارها اثرات عمیق و ماندگار بر زندگی و آینده آنان می‌گذارد.

بازداشت اداری خودسرانه یکی از قهارترین ابزارهایی است که رژیم اشغال‌گر علیه مردم فلسطین، به‌ویژه کودکان، به کار می‌برد؛ بدون هیچ اتهام روشن و بدون محاکمه واقعی، تنها به بهانه «پرونده سری» که کودک و وکیلش حق دیدن آن را ندارند. در داخل زندان‌ها، کودکان با شرایطی سخت و غیرانسانی روبه‌رو هستند؛ از ضرب‌وشتم، شوک برقی، محرومیت از خواب در آنچه اتاق دیسکو (موسیقی بسیار بلند) نامیده می‌شود تا پابند و زنجیر دائمی، حمله با سگ، توهین لفظی، عزلت‌نشینی، آزار جنسی و مجازات‌های جمعی.

وضعیت با گرسنگی، نبود نظافت، ازدحام شدید، انتشار حشرات، اتاق‌های بدون تهویه و نور کافی، بی‌توجهی طبی، نبود مراقبت صحتی (که بیماری‌ها را فراگیر کرده)، کمبود لباس، محرومیت از ملاقات خانواده و حبس کردن کودکان همراه با کودکان جنایی یهودی، تکمیل می‌شود؛ سیاستی برای تخریب روانی و جسی به صورت سازمان‌یافته.

از سوی دیگر، آمارهای «کمپاین ملی استرداد اجساد شهدا» نشان می‌دهد که قتل عمد کودکان به‌شکل نگران‌کننده‌ای افزایش یافته است؛ در کنار تداوم سیاست نگهداری جسد‌ها.

از آغاز ماه نوامبر، اشغال‌گران شش کودک را به‌گونه عمدی و با خون‌سردی کشته و جسد‌های آنان را نگهداری کرده‌اند. با این کار شمار شهدای کودکی که جسدشان توقیف شده، به ۷۳ تن رسیده است. از مجموع ۷۵۲ شهیدی که این کمپاین ثبت کرده و جسد‌هایشان همچنان در سردخانه‌ها و «گورستان اعداد» رژیم اشغال‌گر نگهداری می‌شود.

این آمارها در روزی منتشر شده که جهان آن را «روز جهانی کودک» می‌نامد؛ روزی که دنیا از دستاوردهای کودکان در مسیر رشد طبیعی‌شان تجلیل می‌کند، اما کودکان فلسطین با ماشینی سرکوب‌گر روبه‌رو هستند که آنان را هدف می‌گیرد، حقوق و کرامت‌شان را لگدمال می‌کند، آنان را می‌کشد، زندانی می‌کند و در برابر

محاكم نظامی قرار می‌دهد؛ محاکمی که ابتدایی‌ترین قوانین در آن پایمال می‌شود و سخت‌ترین مجازات‌ها بر کودکان تحمیل می‌گردد؛ فرسنگ‌ها دور از ادعاهای حقوق کودک و بشر. اما وعده‌الله سبحانه وتعالی تخلف‌ناپذیر است:

﴿لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ (۱۹۶) مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ [آل عمران: ۱۹۶-۱۹۷]

ترجمه: رفت و آمد (پیروزمندان و مغروران، و اشتغال به کسب و کار و تجارت و بسر بردن در ناز و نعمت) کافران در شهرها، تو را نفریبید، زیرا این متاع ناچیز و اندک بوده سپس (به دنبال این نعمت‌های ظاهری شکستی سخت در پی بوده و در آخرت) جایگاه شان جهنم است و چه بد آرام‌گاهی‌ست.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر - بخش زنان